

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

underwriting

Γράφει ο Ευάγγελος Γ. Σπύρου

★ Το πόσο φτωχότερη είναι η Βουλή των Ελλήνων φαίνεται κοιτάζοντας απλώς μια φωτογραφία της Μελίνας Μερκούρη. Γυναίκα, πολιτικός, ντίβα, νγέτις, όνειρο, φαντασία, επαναστάτρια, Ελληνίδα. Στο «πέρασμά» της σταμάτησε η ανθρωπότητα για να περάσει. Όταν πέθανε σταμάτησαν τα διεθνή ΜΜΕ τις εκπομπές τους για να αναφερθούν στη μεγάλη κυρία. «Έφυγε σήμερα μια μεγάλη Ελληνίδα» είπαν. Πολλοί έψαχναν να βρουν πού και ποια είναι η Ελλάδα, η χώρα της Μελίνας τους. Πού να καταλάβουν σήμερα τι σημαίνει να είσαι βουλευτής κάποια απομεινάρια του τουρκικού ρουσφετιού, μπατιράκια της πολιτικής, «λιμασμένα» για λεφτά και ρεμούλα. Πού να καταλάβουν την αξία που έχουν οι σπασμένες πέτρες και τα μάρμαρα στην ελληνική γη. Πού να καταλάβουν οι ανιστόρητοι από ελληνική ιστορία. Πολλά πρόσωπα του σήμερα θα πιστούν «αμερικανάκια» για την Ιστορία, που θα τους «φτύσει» σαν άχρηστα κουκούτσια σάπιων φρούτων. Αργήσαμε να τους κλοτσοπετάξουμε κι εμείς όλους αυτούς τους νεοφερμένους τού «τίποτα» που προσβάλλουν την Ιστορία και τις θυσίες του ελληνικού λαού. Φτιάξτε ανέκδοτα σ' όνομά τους να τους ξεφιλίσουμε και να γελάμε, μέχρι να λειτουργήσουν οι θεσμοί της αληθινής δημοκρατίας. Αν ζούσε σήμερα και ήταν στο ΠΑΣΟΚ θα επαναλάμβανε τη φράση της «δεν αρέσουμε πια Πρόεδρε»!

★ Με προβληματίζει το ότι κάθε χρόνο το κράτος κάνει έσοδα γύρω στα 30 δισ. από τη φοροδιαφυγή σε μια οικονομία που η παραοικονομία αγγίζει το 40% του ΑΕΠ, δηλαδή τα 95 δισ. ετησίως, και οι δημοκρατικά εκλεγμένοι από το λαό πολιτικοί αφαιρούν με νομικά προσχήματα δικαιώματα ετών, προσποιούμενοι νομιμότητα σε πράξεις που άλλα είχαν συμφωνηθεί... Οι πολίτες που πλήρωναν 10, 20, 30, 40, 50 χρόνια εισφορές στα διάφορα ταμεία, πλήρωναν κάτω από μια νόμιμη συμφωνία που έλεγε με απλά λόγια «σου δίνω αυτά να μου τα δώσεις τότε». Τώρα πώς ο νομικός κ. Λοβέρδος και ο κ. Βενιζέλος, αν και «τρίτοι» σ' αυτήν την συμφωνία, έρχονται και «σπάνε» αυτά τα συμβόλαια; Δηλαδή, δεν σπρώχνουν τους πολίτες να βρουν διαφυγή; Ποιον να πιστέψουν πια; Αυτό λέγετε χρεοκοπία των πολιτικών, όχι του συστήματος. Κρίμα, κύριοι Λοβέρδε και Βενιζέλε. Απογοπεύσατε τον κόσμο...

Στις 19 Μαΐου 2010 διάβαζα στα «ΝΕΑ» τα εξής: 33 δισ. ευρώ φόροι καταλογισθέντες εκκρεμούν στα δικαστήρια, 32 δισ. είναι ληξιπρόθεσμες οφειλές και, σύμφωνα με τις πρακτικές τού σήμερα, για να διεκδικήσει το κράτος αυτά που του χρωστάνε πρέπει να περάσουν 13 χρόνια (4 στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, 4 στο Εφετείο και 5 στο Συμβούλιο Επικρατείας). Και μέσα στα άλλα, ο ΟΣΕ είχε γίνει ένα ακόμα εκτροφείο σκανδάλων, διαφθοράς και κακοδιαχείρισης. Δέκα εκατομμύρια το χρόνο έχανε ο ΟΣΕ από κλοπές υλικού και δολιοφθοράς. Και αρκετά δισ. ευρώ ήταν το έλλειμμα κάθε χρόνο...

★ Το 1980 ήμουν νέος δ/ντής υπ/τος κάνοντας κυρίως ασφαλίσεις ζωής και βάσει της «γραμμής» της τότε INTERAMERICAN δεν μας «ενθάρρυναν» να κάνουμε ασφαλίσεις αυτοκινήτων. Όμως διάβαζα στα τότε κλαδικά περιοδικά για τα «πρακτορεία» των βιομηχανιών και μεγάλων επιχειρήσεων που μ' έναν «πονηρό» πλην νόμιμο τρόπο έπαιρναν την προμήθεια κερδίζοντας έκπτωση στα ασφάλιστρα και «νοθεύοντας» το επάγγελμα των διαμεσολαβούντων. «Το σύμπωμα δεν είναι υγιές. Περιορίζει την ανάπτυξη του κλάδου των πρακτόρων» έγραφε ο Παν. Δρακάτος και ότι «είναι λάθος, γιατί χωρίς υποδομή πρακτόρων και ασφαλειομεσιτών δεν μπορεί να σταθεί καμιά ασφαλιστική αγορά...».

Η εξέλιξη των πραγμάτων στη σημερινή κατάντια δικαίωσε τους αξιόλογους συναδέλφους μου, που «συμβουλεύουν» τύποις και ουσία τον ασφαλιστικό κλάδο για πολλά χρόνια... Τουλάχιστον, ας μαζευτούν –έστω και τώρα– οι υγιείς δυνάμεις του κλάδου να αναπτύξουν σωστούς επαγγελματίες, που θα προφυλάξουν τις εταιρείες του κλάδου από τον λάθος «εναγκαλισμό» τους με τα δήθεν «εναλλακτικά δίκτυα και κανάλια» και τις άφρονες σχέσεις τους με τράπεζες και νοσοκομεία... Δεν βλέπουν ότι πάνε συνεχώς απ' το κακό στο χειρότερο;

★ Θέλοντας το ΝΑΙ να κάνει ρεπορτάζ για την ασφαλιστική κίνηση στα νη-

σιά του Αιγαίου και κυρίως σε νησιά «άγονης γραμμής», διαπιστώσαμε ότι οι σημερινές ασφαλιστικές εταιρείες στην ουσία εγκατέλειψαν τα νησιά μας και εκτός των άλλων, μάλλον από άγνοια, έκοψαν και τις ρίζες τους. Πάνω από 25 εταιρείες είχε η Σύρος (σήμερα σ' έναν ασφαλιστή που είχε 27 χρόνια μια εταιρεία τού κάνει «νούμερα» για να απαλλαγεί απ' την παρουσία του!). Εταιρείες είχαν Χιώτες, Ψαριανοί, Υδραίοι, Σπετσιώτες. Μετοχές στη συριανή εταιρεία «Ελληνικό ασφαλιστικό κατάστημα» είχε κι ο έλληνας πρωθυπουργός Ιωάννης Καποδίστριας και πολλές εταιρείες είχαν όνομα νησιών, όπως Ψαρά, Ενωση Ψαριανών, Ασφάλεια του Αιγαίου Πελάγους, Ερμούπολις, Κάσος, Ποσειδών, Ερμής, Αίολος, Αργοναύτες, Ανατολή, Αγκυρα κ.ά.

Το ΝΑΙ προτείνει η Ενωση Ασφ. Εταιρειών Ελλάδος να κάνει ένα συνέδριο στη Σύρο, με ταυτόχρονη έκθεση αρχειακού υλικού των εταιρειών που προστάτεψαν τη ναυτική δύναμή μας κατά τον αιώνα των επαναστάσεων του ελληνισμού. Ο κ. Αδαμαντιάδης μέσω της επιτροπής επικοινωνίας δεν βοήθησε να προβληθεί η ιδιωτική ασφάλιση τα περασμένα καλά χρόνια... Ούτε ο κ. Μπράβος βοήθησε (αν και έχει αγάπη στα σκάφη και τη θάλασσα). Ούτε ο κ. Κώτσαλος αξιοποίησε με σθένος την ιδέα της Υδρας... Τουλάχιστον εφέτος ας αναφερθεί κάποιος και στις εταιρείες του Αιγαίου και της Υδρας και των Σπετσών, ώστε οι ξένοι να «δουν» ότι έχουμε ιστορία και στις ασφάλειες... Κατάντησε «πανηγυράκι» η ωραία ιδέα σας, κ. Κώτσαλε... ΔΕΝ αξιοποιήθηκε ούτε προς τα μέσα ούτε προς τα ΕΞΩ το συνέδριο Υδρας... Πολλά λεφτά δεν πιάνουν τόπο... «Δουλέψτε» λίγο για τη φήμη του κλάδου και όχι για συνέδρια «αγχαρείας»...

★ Στην Εποπεύουσα Αρχή των ασφαλιστικών εταιρειών αναφέρεται συνεχώς το όνομα του κ. Γ. Πέτσα. Στην προηγούμενη 25ετία σημαντικό ρόλο έπαιξε και ο κ. Αιμίλιος Ζαχαρέας, ο κ. Μπαρμπέρης Κων/νος, η κ. Ντόντου Σταματία, ο κ. Αλιμήσης Δημήτριος, ο κ. Αλιτιτζής Ιωάννης.

Θα είχε ενδιαφέρον για εξομολόγησή τους και δεν ξέρω πόσοι θα είχαν αντιρρήσεις για κάτι τέτοιο. Ενδιαφέρον έχουν και τα πεπραγμένα των αρμοδίων υπουργών και υφυπουργών, όπως π.χ. των κυρίων Κοντογιαννόπουλου, Λιάπη...

★ Τον Μάιο του 1988 άρχισε παραγωγική δραστηριότητα και η ασφαλιστική εταιρεία ΑΚΜΗ στο πλαίσιο της Τράπεζας Κρήτης του Γιώργου Κοσκωτά. Απ' τις εκδόσεις ΠΛΕΙΑΣ το 1992 κυκλοφόρησε το «Μυθιστόρημα Κ» του Β. Βασιλικού σε δύο τόμους, όπου αναφέρονται με ευχάριστο τρόπο όλα όσα συνέβησαν εκείνη την εποχή της ακμής και παρακμής του πολιτικού, τραπεζικού και δημοσιογραφικοεκδοτικού κατεστημένου... Εκεί είναι και ένα μέρος της κλοπής του ιδρώτα του ελληνικού λαού, όπου πρωταγωνιστές ήταν πρόσωπα «υπεράνω πάσης υποψίας», όπως η κ. Ελένη Βλάχου, ο μακαρίτης Ανδρέας Παπανδρέου και ο σημερινός πρωθυπουργός, ο Παύλος Μπακογιάννης, ο Κίτσος Τεγόπουλος της «Ελευθεροτυπίας», ο Δ. Τσοβόλας, πρόσωπα των ποδοσφαιρικών ομάδων, όλος ο κρατικός μηχανισμός, τραπεζίτες, δικηγόροι, μεγαλοξενοδόχοι, βουλευτές, υπουργοί, η παρέα των εταιρειών του Δημοσίου, ΕΛΤΑ, ΙΚΑ, ΟΤΕ, ΗΣΑΠ, ΕΛΔΑ, Πυρκάλ, νοσοκομεία, η Merrill Lynch, κόμματα, πρεσβευτές, η Irving Trust, κατασκευαστικές κ.λπ. κ.λπ. Και δευτερεύοντα πρόσωπα από τον ασφαλιστικό χώρο (και άνθρωποι της Interamerican) και δημοσιοσχεστίτες του χώρου μας κ.λπ. κ.λπ. Τότε, σ' αυτή την εποχή, συνεχίστηκε η καταλήστευση του δημοσίου χρήματος, τα «σπασμένα» της οποίας πληρώνει ο ελληνικός λαός και ας κάνει πως δεν ξέρει ο σημερινός πρωθυπουργός... Ήταν εποχές που οι τόκοι ήταν στο 20% και το ΙΚΑ συνέχιζε την πολιτική του εθνάρχη να πηγαίνουν τα έσοδά του στην Τράπεζα της Ελλάδος με 4%... Ήταν λίγο μετά από τα χρόνια που ο Δούκας Παλαιολόγος τσακωνότανε με τον Κοντομπνά ποιος θα δώσει περισσότερα εκατομμύρια με συμμετοχή στα κέρδη και ο Ταμπουράς με τον Ψωμιάδη τους απειλούσαν με μυνύσεις... «Τα πήραν όλα», όμως, κι έφυγαν... που λέει και το τραγούδι... Πού πήγαν όλα αυτά τα λεφτά;

Εθελούσιες έξοδοι, διαχείριση δημόσιου χρήματος και ευθύνες διοικήσεως ασφ. εταιρειών

Στους ισολογισμούς των ασφαλιστικών εταιρειών εμφανίζονται διάφοροι λογαριασμοί και αριθμοί που εάν υπήρχε πιο οργανωμένο καταναλωτικό κίνημα θα καλούσε για διευκρινίσεις πολλούς γενικούς διευθυντές, προσωπάρχες και υπαλλήλους όλων των βαθμίδων να δώσουν εξηγήσεις για πάρα πολλά ζητήματα:

Πόσα χρήματα, «ξένα» χρήματα πελατών που εμπιστεύτηκαν τις εταιρείες δημόσιου χαρακτήρα (Αγροτική, Εθνική, Αστήρ, Φοίνιξ, Ιονική, Πανελλήνιος, Εμπορική, Ελληνική Αντασφάλεια, Ελληνικός Νηογνώμων, Ελληνική Εταιρεία Ασφαλίσεων Πλοίων και Αεροσκαφών, Ασφαλιστική ΕΤΕΒΑ) και τις ιδιωτικές ασφαλιστικές τραπεζικού ή όχι χαρακτήρα, «εξανεμίστηκαν» με νομότυπες ή μη διαδικασίες; Πόσα χρήματα με «νομότυπες» συνελεύσεις και τα δικαιώματα πρώτης πληροφόρησης έγιναν «μετοχές» διαφόρων υπαλλήλων και στελεχών; Πόσα χρήματα «έφυγαν» από την ασφαλιστική αγορά και πήγαν «αλλού»;

Υπήρξαν «ανταλλάγματα» σε δάνεια, σε έναντι, σε θέσεις, σε εφάπαξ, σε προαγωγές, σε εθελούσιες εξόδους; Ποιοι «συνέπραξαν» στην πτώχευση εταιρειών; Και για ποιο «Management» και ποιοι πήραν μεταγραφές σε άλλες εταιρείες, με μεγαλύτερους μισθούς και bonus, τη στιγμή που «πτώχευε» η μέχρι τότε πρώην εταιρεία που διοικούσαν;

Ποια ήταν η συμπεριφορά κάποιων δεύτερης και τρίτης δύναμης στην ιεραρχία στελεχών έναντι της εταιρείας που εγκατέλειψαν;

Μήπως συνέπραξαν σε «πονηρές» μεταγραφές και σε κρίσιμες πληροφορίες στα «νέα αφεντικά»; Μήπως «έπαιξαν» στ' όνομά τους «μετοχές» της νέας εταιρείας; Συνδικαλιστές πήραν θέσεις, προαγωγές και εφάπαξ. Μήπως, πράγμα ασυνήθιστο για τον ιδιωτικό τομέα, για «κάλυψη» ενεργειών συναδέλφων;

Μήπως έγιναν αγοραπωλησίες ακινήτων με ερωτηματικά;

Μήπως παραμονές κρίσιμων «στιγμών» για τις εταιρείες κάποιοι αγόραζαν μετοχές και πλούτιζαν; Ελέγχθηκε ποτέ το «πόθεν έσχες» αυτών των στελεχών; Μήπως έγιναν ή δεν έγιναν κάποιες συμφωνίες με νοσοκομεία και κλινικές μέσα απ' τις οποίες η μία ή και οι δυο πλευρές των επικεφαλής που υπέγραψαν καρπώθηκαν «κάτι»; Ή κάποια ανταγωνίστρια εταιρεία; Έγινε κάτι με τις περίπου 50 εταιρείες που έκλεισαν; Μπήκε κάποιος φυλακή; Έχουμε κάποια καταδίκη; Εδώ διασκορπίστηκαν δισεκατομμύρια σε ζημιές στους ισολογισμούς. Μήπως και η Ένωση Ασφ. Εταιρειών Ελλάδος έχει ποινικές ευθύνες για παραλείψεις; Αλλά και για ενέργειες που τη μετέτρεψαν σε «ηθικό αυτουργό»;

Οι πελάτες και οι ενώσεις καταναλωτών οφείλουν να ασχοληθούν με τα δικαιώματά τους και νομικά έναντι παντός υπευθύνου. Όσο κι αν προσπάθησαν κάποιοι, δεν θα γλιτώσουν τον εισαγγελέα. Και όσο κι αν θέλουν κάποια γραφεία δημοσίων σχέσεων να κρύψουν την εικόνα και τα «πεπραγμένα» τους κάνοντας «κλειστά συνέδρια», δεν θα τα καταφέρουν. Έχουν και οι δημοσιοσχεστές την ευθύνη τους.

★ Στο ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ του ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ διαβάζουμε χρυσές συμβουλές για την παρρησία. Ο Στοβαίος καταγόταν από τους Στόβους της Μακεδονίας. Θέλοντας να αφήσει στο γιο του μια παρακαταθήκη σοφίας, κατέγραψε σε ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ το απόσταγμα σοφίας 150 ποιητών και 120 ρητόρων. Από εκεί μεταφέρω μερικά περί παρρησίας χρήσιμα σε όλους (ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, «ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ»).

★ Ο ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ έλεγε: «Κανένα ατύχημα δεν είναι μεγαλύτερο για τον ελεύθερο άνθρωπο από τη στέρση της παρρησίας». «Όπως ένας άνθρωπος μπορεί να φορέει παλιό παλτό και όμως να έχει ευεξία, έτσι κι ένας που ζει φτωχικά μπορεί να έχει παρρησία» σημείωνε ο Σωκράτης. «Μόνο όποιος έχει δίκιο μπορεί να είναι περήφανος» (Σοφοκλής). «Ωραίο, αλήθεια, να σε διακρίνει αληθινή κι ανυποχώρητη παρρησία (Ευρυπίδης). «Να συμβουλευείς τα πιο σωστά, όχι τα πιο ευχάριστα» (Σόλων). «Το ίδιο είναι να αφαιρέσης το αψύ της αψιθιάς και την παρρησία του λόγου» (=χωρίς αψύ η αψιθιά κάνει την αξία της και ο λόγος την αξία του χωρίς παρρησία) (Αρίστων ο Χίος).

★ Ένας κλέφτης είπε στον Δημοσθένη: «Δεν ήξερα πως είναι δικό σου». «Ήξερες όμως πως δεν είναι δικό σου» του αποκρίθηκε εκείνος. Ο Δημόκριτος υποστήριξε ότι της ελευθερίας χαρακτηριστικό κατάδικό της είναι η παρρησία. Ο Σωκράτης δίδασκε ότι «Της παρρησίας η χάρη στην κατάλληλη στιγμή είναι πιο γλυκιά, όπως είναι πιο γλυκιά η χάρη της ανοίξεως (Της παρρησίας ώσπερ ώρας εν καιρώ η χάρις ηδίων).

Ο Σωκράτης, πάλι, έλεγε: «Ούτε μαχαίρι ατρόχιστο, ούτε παρρησία ανώφελη πρέπει να έχει ο άνθρωπος». Κι ένα τελευταίο του Σωκράτη: «Όπως απ' τον κόσμο δεν πρέπει να λείπει ο Ήλιος, έτσι κι απ' τον μορφωμένο δεν πρέπει να λείπει η παρρησία» (ούτε εκ του κόσμου τον ούτε εκ της παιδείας άρτερον την παρρησίαν).

★ Σήμερα, λοιπόν, που οι Έλληνες περνούν μία μεταβατική περίοδο, η παρουσία του καθενός στον δημόσιο βίο έχει ιδιαίτερη σημασία. Παρουσία είναι η αυτοπρόσωπη εμφάνιση, το να είναι κάποιος παρών. Παρηγοσία όμως είναι η ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗ ΑΠΟΨΕΩΝ, το θάρρος της γνώμης.

★ Στην αρχαία Ελλάδα οι Ενδεκα ήταν οι εκτελεστές των αποφάσεων των δικαστηρίων. Ο φιλόσοφος Δημοκράτης βλέποντας κάποιον κλέφτη να οδηγείται από τους Ένδεκα, είπε: «Βρε δυστυχήσμενε, γιατί έκλεβες μικροπράγματα και όχι μεγάλα, για να μπορείς και εσύ να εκτελείς καταδικές άλλων;»

★ Σκέφτομαι με θλίψη και ερωτηματικά την έννοια ΠΑΡΗΣΙΑ και διάφορα πρόσωπα που διαχειρίστηκαν εταιρείες, θέσεις, φορείς, επιτροπές, αρχές, πελατολόγια και τύχες χιλιάδων ασφαλισμένων. Με πόση ΠΑΡΗΣΙΑ στέκονται στο δικαστήριο του χρόνου; Πόσοι από αυτούς έχουν ΠΑΡΗΣΙΑ και πόσοι δεν έχουν; Νίκος Αδαμαντιάδης, Δούκας Παλαιολόγος, Δημ. Κοντομηνάς, Αλεξ. Ταμπουράς, Φ. Μπράβος, Παύλος Ψωμιάδης, Βύρων Μπαλής, Μιλτ. Νεκτάριος, Ιερ. Δελένδρας, Γιώργος Πέτσας, Παναλάκης Θεοδ., Μ. Μωυσής, Γ. Πλυτάς, Γ. Κώτσαλος, Ι. Παπαθανασίου, Ι. Βαρβιτσιώτης, Θ. Πάγκαλος, Μ. Λιάπης, Γ. Τζανής, Μ. Γιαννιώτης, Γ. Ανωμερίτης, Β. Κοντογιαννόπουλος είναι λίγα από τα ονόματα τελευταίων χρόνων. Είναι πολλοί και στους συλλόγους και στα κομματικά παρασκήνια και αλλού. Συμπληρώστε μόνοι σας και σκεφθείτε τι έγινε...

★ Ασυντόνιστα μοιάζουν τα ρολόγια του ΣΥΡΙΖΑ. Ούτε σ' αυτό συμφωνούν. Κατανοικά θα 'πρεπε να πηγαίνουν μπροστά, αλλά οι πρακτικές του Αλέξη δείχνουν περασμένη ώρα. Εκτός από τις «φούσκες» του χρηματιστηρίου, ξεφουσκώνουν και τα κόμματα. Είναι ώρα ο λαός να πετάξει στη λήθη χαλασμένα ρολόγια.

★ Τώρα που βγαίνουν στη φόρα «απάτες» στο ΙΚΑ με γιατρούς και διάφορα και ο διοικητής του ΙΚΑ είναι λαλίστατος για οφειλές, για φάρμακα, για συμπαιγνίες κ.λπ., γιατί ο πρόεδρος της Ένωσης Ασφ. Εταιρειών δεν βάζει θέμα αποζημιώσεων και για τις απώλειες των ασφ. εταιρειών που πλήρωναν κι αυτές τη «νύφη» με παράλογες αποζημιώσεις των ίδιων γιατρών και ιδιωτικών νοσοκομείων; Μήπως εμπλέκονται και εδώ «πρόσωπα» υπεράνω κριτικής σε «συμβάσεις» με διάφορα νοσοκομεία και εργαστήρια και γιατρούς; Ποιοι χειρίζονταν αυτές τις συνεργασίες; Μήπως έχουμε (και λένε ότι ίσως έχουμε) και εδώ «κουμπάρους» και ανιψιούς και... κομματικούς φίλους; Κύριε Μωυσή, οι χαμηλοί τόνοι προκαλούν ερωτηματικά και οι «ψίθυροι» γύρω μας πληθαίνουν για πολλά...

★ Αυτό που διαχειρίζονται σήμερα οι νεότεροι είναι ότι διέλυσε το Agency της Interamerican, της Alico, της N-N, της Metrolife-Φοίνικα, της

Εθνικής, της Allianz, της Ασπίδος, της Αδριατικής, της Αγροτικής, της Ελληνοβρετανικής, του Αστέρα. Στο μεγαλύτερο ποσοστό της η αγορά ανδρώθηκε πάνω σ' αυτούς τους ασφαλιστές... Οι κινήσεις οι λεγόμενες «στρατηγικές» (χα, χα, χα) ήταν να διαλύσουν αυτά τα δίκτυα και τα... διέλυσαν σε μεγάλο βαθμό. Μήπως είναι ώρα να αντισταθούν οι ασφαλιστές για να σωθεί ό,τι σωθεί, μήπως και σωθεί η αγορά; Γιατί με τις απόψεις των κ. Λυσίμαχου και Μαυρέλη περί bancassurance και πολυκαναλισμού μάλλον θα μείνουμε στα... «κανιβαλιστικά» του κλάδου αποτελέσματα μεταξύ Πειραιώς και ING και Victoria και Ευρωπαϊκής Πίστης και Αστέρα και Metrolife και Αγροτικής κ.λπ... Η προϊστορία είναι εναντίον τέτοιων απόψεων...

Μακάρι να κάνουμε λάθος! Αλλά... λέμε ότι η κακή διαχείριση έκανε το Agency και διαλύθηκε και όχι η παραγωγή των ανθρώπων του... Ασχετες ήταν οι διοικήσεις.

★ Γραφείο τελετών «Αχρείαστος» έγραφε η ταμπέλα και σκεφτόμουν πόσο απομακρύνθηκαν οι σημερινοί ασφαλιστές από τη δουλειά τους, που είναι η εξασφάλιση αγαπημένων ανθρώπων κάποιου που φεύγει από τη ζωή. Φοβούνται οι ασφαλιστές να πουν τη λέξη «θάνατος», όπως σχεδόν όλοι οι σύγχρονοι άνθρωποι. Αναφέρουν αόριστες φράσεις, του τύπου «αν ο μή γένοιτο συμβείο κάτι» ή αν κάποιος (άλλος;) φύγει απ' τη ζωή, ή όταν έρθει η ώρα, ή αν συμβεί το μοιραίο, ή αν «συγχωρεθεί» κάποιος κ.λπ. Οι πελάτες «κουνιούνται», «χτυπάνε ξύλο», φτύνουν στον κόρφο τους, δυσανασχετούν και οι ασφαλιστές γυρίζουν την κουβέντα στο παρελθόν, λέγοντας «αν συνέβαινε κάτι πέρυσι, ή χθες ή προχθές» θα είχες τότε κ.λπ... Η πραγματική δουλειά του ασφαλιστή είναι να βρει τον τρόπο και να δημιουργήσει το κατάλληλο κλίμα ώστε να συζητηθούν όλα αυτά τα προβλήματα ενός θανάτου ώστε κάποιος να είναι γαλήνιος «εν ζωή». Ασφαλιστές, επιδερμικοί, άδειοι, κενοί, χωρίς παιδεία δεν μπορούν να είναι ολοκληρωμένοι ασφαλιστές. Μέχρι τον 19ο αιώνα οι φιλόσοφοι, οι καλλιτέχνες, οι πνευματικοί άνθρωποι συζητούσαν τέτοια θέματα, φιλοσοφούσαν για τη ζωή και ο θάνατος ήταν «μέσα» στη ζωή. Μετά τον 19ο αιώνα οι γιατροί για την «ακηδία» και τη μελαγχολία άρχισαν να δίνουν «χάπια», να εξαναγκάζουν. Ο θάνατος παρέμενε και η μελαγχολική διάθεση των καλλιτεχνών και φιλοσόφων μείωσε τη δημιουργικότητά τους. Το Bancassurance και τα συνταξιοδοτικά με τον τρόπο που γίνονται δημιουργούν μια ψεύτικη «κουτσουρεμένη αγορά» που

καλύπτει «από ένα σημείο και μετά», αφήνοντας ακάλυπτους τους ανθρώπους για τον «συνολικό τρόπο ζωής τους», καλύπτοντας ένα μέρος των προβλημάτων τους.

Κάποιοι επικεφαλής εταιρειών Bancassurance, κυρίως τραπεζικών εταιρειών, κάνουν «μεγάλο κακό» στην ελληνική κοινωνία λόγω της «πρωτεύουσας θέσης» που έχουν, με τη δύναμη των ονομάτων των τραπεζών, διαφημίζοντας ασφαλιστικές καλύψεις του Bancassurance που καλύπτουν μέρος των προβλημάτων των πελατών... **Ε.Σ.**

★ Δεν ξέρω τι λένε οι άλλοι και τα δικαστήρια για δουλειές που έκαναν ασφαλιστές στο εξωτερικό και κυρίως σε χώρες της Αφρικής. Εκείνο που ξέρω είναι ότι μέσα στο κλίμα που δημιουργούν κάποιοι επικεφαλής εταιρειών, πολλοί ασφαλιστές προσπαθούν να κάνουν παραγωγή, υπερβάλλοντες εαυτούς. Αρκετοί έκαναν παραγωγές για τις εταιρείες τους, μεγάλα νούμερα, που εκμεταλλεύτηκαν οι επικεφαλής για τις επεκτάσεις τους. Ανεξαρτητών των άλλων, κάποιοι άνθρωποι που προσέφεραν πολλά δεν έτυχαν ανάλογης συμπεριφοράς και ευγνωμοσύνης. Γενικότερα, αρκετοί άνθρωποι σ' όλες τις εταιρείες έφυγαν και από τον κόσμο πικραμένοι... Όπως και αρκετοί ωφελήθηκαν σε κάποια

πόστα τραπεζικά ή ασφαλιστικά και πήραν προμήθειες και αμοιβές και θέσεις από ξένο ιδρώτα.

Κατά καιρούς φθάνουν «ανώνυμα» και κάποια δικόγραφα και αναφορές στην Εισαγγελία Αθηνών, όπου διαβάζονται γε-

γονότα, καταστάσεις και πρακτικές και πρόσωπα που ήταν διαμεσολαβητές και εντολές ή εντολοδόχοι, πραγματικοί αποδέκτες ή αχυράνθρωποι. Πολλοί από αυτούς δεν πρέπει να περνάνε καλά. Ελάχιστοι σε κοιτάνε στα μάτια. Είναι μια κρυφή τιμωρία κι αυτή... Αυτά και άλλα θυμήθηκα όταν έπεσε στα χέρια μου αυτή η φωτογραφία από κάποιο συνέδριο με τον Γιώργο Σουβατζόγλου δίπλα μου, διευθυντή υποκαταστήματος στην παλαιά Interamerican, τότε που ό,τι στόχο έβαζε το αφεντικό, βρισκαμε τρόπο να τον επιτύχουμε... Οι σύλλογοι κι οι συνάδελφοί τους ξέχασαν γρήγορα αυτούς που έφυγαν... και για χρόνια ήταν αυτοί που άνοιξαν δρόμους...

★ Τη νύχτα του μεγάλου ναυαγίου του «Τιτανικού» κάποια γκαρσόνια γυάλιζαν τα ποτήρια και τα πιάτα στα εστιατόρια... Όπως κάνουν και οι σύλλογοι ΠΣΑΣ και ΠΣΑΣΣ (συντονιστές - Ασφ. Σύμβουλοι) αυτή την εποχή. Με ένα μερίδιο μελών στους 2 συλλόγους τους περίπου 1-2% της όλης δύναμης της αγοράς γυαλίζουν τα «πόμολα» στις πόρτες που άνοιξαν και πετιούνται στο δρόμο συνάδελφοί τους απ' την οικονομική κρίση και από τις διοικήσεις τους για ψύλλου πήδημα. Η κ. Γρυπάρη (τι να σου κάνει η γυναίκα!) περιμένει στο Ζάππειο να διαβάσει ποιοι δεν ήρθαν και ο Ανδρέου ψάχνει τα... πνευματικά δικαιώματα και την πρόσθετη αξία, λες και έλυσε τα υλικά δικαιώματα και τηνσυμβατική αξία των συντονιστών. Βουλιάζουμε, αδέρφια, κά-
ντε κάτι! Παραιτηθείτε, μήπως και γίνει κάτι! Είναι αλήθεια ότι ο κ. Καφετζόπουλος του ING πάει Ολλανδία να πει τα... «κάλαντα» στους Ολλανδούς;

★ Επιστήμονες της σχολής Δημόσιας Υγείας του Χάρβαρντ διαπίστωσαν πως για κάθε 50 γραμμάρια επεξεργασμένου κρέατος που καταναλώνεται καθημερινά, ποσότητα που ισοδυναμεί με δύο φέτες μπέικον ή με ένα λουκάνικο Φρανκφούρτης, ο κίνδυνος εκδήλωσης καρδιοπάθειας αυξάνεται κατά 42% και για διαβήτη τύπου 2 κατά 19%, λόγω του ότι τα αλλαντικά έχουν 4 φορές περισσότερο νάτριο και νιτρικά άλατα για συντήρηση. Ομοίως αυξάνουν και τον κίνδυνο για καρκίνο του εντέρου.

★ Μέσα στα άλλα μήπως θα 'πρεπε να ψάξει η νέα διοίκηση της Αγροτικής και για απώλειες την εποχή του χρηματιστηρίου, την πορεία της μετοχής, τα κέρδη και ζημιές, την απαξίωση του Agency και τις πολιτικές που έκαναν κάποια «λουλούδια» της στα Αμοιβαία και τη Χρηματιστηριακή τους;
★ Επειδή φοβάμαι μήπως μου βγει κάποιο πρόβλημα σημειώνω ότι με ενοχλούν διάφοροι με τηλεφώνα να «πουλήσουν» κάτι σε ακατάλληλες ώρες, αλλά πιο πολύ μου έσπασαν τα νεύρα κάποιες υπηρεσίες της Eurobank. Έκανα ό,τι μπορούσα, αλλά αυτοί επιμένουν να παραβιάζουν το τηλεφώνω, την ψυχία μου, την κατοικία μου, την προσωπική μου ζωή για οφειλές και δάνεια που δεν πήρα... Γνώριζαν το επώνυμο κάποιου που τους έβαλε «φέσι» και ψάχνουν στην ανοργανωσιά τους όπου να 'ναι. Έλεος, κ. Μπαλή μου. Κατέφυγα και στην Κλεοπάτρα Κοκονίκα (πρώην δημοσιογράφο της Καθημερινής), που είναι τώρα εκεί στις Δημόσιες Σχέσεις τους και τίποτα! Έλεος! Σταματήστε να με ενοχλείτε και δεν πρόκειται ούτε να κοιτάξω υποκατάστημά σας.

★ Ξαναρωτάμε: με ποιες υπογραφές και ποιων «πέρασαν στη «νέα» εταιρεία οι πελάτες της ΑΣΠΙΔΟΣ, της ΣΚΟΥΡΤΗΣ, της General κ.λπ. Ποιοι υπογράφουν ως πελάτες, ποιοι ως μεσολαβούντες, ποιοι ως «νέα εταιρεία»... Και τι προμήθειες πήραν σ' αυτές τις δοσοληψίες. Γιατί ο κ. Πέτσας και οι περί αυτόν ΔΕΝ ΒΛΕΠΟΥΝ κάποια –«ασυνήθιστη» έστω– δοσοληψία σ' αυτό το αίσιος;

★ Κύριε Πέτσα της ΕΠΕΙΑ, που έχετε ευθύνη εποπτείας και στους διαμεσολαβητές... Γιατί δεν δίνετε στη δημοσιότητα και τις οφειλές διαμεσολαβούντων προς την ΑΣΠΙΔΑ και τις απλές εταιρείες που έκλεισαν; Η αγορά βοά και για προμήθειες μεταφοράς συμβολαίων μεταξύ 20-30%, όταν το υπόλοιπο δίκτυο αυτών των εταιρειών είναι στο 10%. Με ποιο νομικό και ηθικό δικαίωμα γίνονται αυτές οι διαπραγματεύσεις στα «κρυφά»;

★ Πολλά ερωτηματικά τίθενται για το Management κάποιων σε μεγάλες εταιρείες. Η τύχη του Agency του Φοίνικα που εξαφανίστηκε μαζί με τη METROLIFE είναι ακόμη ένα θέμα προς διερεύνηση απ' τους Γάλλους... Και είναι σωστή η απορία κάποιου: Τι τους πιάνει μερικούς και πάνε να χαλάσουν αυτό που βρίσκουν;

★ Αναρωτιέμαι αν η γενιά Νεοελλήνων του '90 που μεγάλωσε με το ΚΛΙΚ και το ΝΙΤΡΟ και τις συμβουλές του Πέτρου Κωστόπουλου (εξυπνότατου επιχειρηματία) και τις παρέας του είναι σε θέση σήμερα να βρει φρέσκες ιδέες να ξεπεράσει την πνευματική και οικονομική της κρίση. Τι αποθέματα Παιδείας έχουν όλοι αυτοί οι 20άρηδες του '95 και σημερινοί 35-40άρηδες, που κατά τεκμήριο θα πρέπει να είναι οι σημερινοί μπαμπάδες και μανάδες των 10χρονων παιδιών και βασικά στελέχη στην ιδιωτική και δημόσια οικονομία; Βέβαια, είχε ιδέες ο άνθρωπος σ' ένα σύστημα που βόλευε το ξεκαρβάλωμα των πάντων και που θα το βάφτιζε ανανέωση, νέες ιδέες κ.λπ. Ήταν η εποχή του Κοσκωτά, που ο Τύπος γκρεμιζότανε και έρχονταν νέα αφεντικά των μεγάλων έργων των κατασκευαστικών, των ΠΑΣΟΚτζήδων... Δεν είχε μείνει τίποτα όρθιο. Πώς θα κρυβότανε η κλεισιά, η αναξιοκρατία; Με την ακύρωση του «πάνω κεφαλιού» και τη «θωπεία του κάτω»... Ο ίδιος ο Πέτρος Κωστόπουλος έγραφε το 1994, τον Μάιο: «Τι κάναμε; Μετωπική, κι όποιον πάρει ο χάρος. Πέρασαμε σαν τον λίβρα που καίει τα σπαρτά. Αρέσει δεν αρέσει, τσούζει δεν τσούζει, φέρνει κακίες ή φίλους, γραμμένο το 'χω: ο Ελληνικός Περιοδικός Τύπος δεν ήταν και δεν θα είναι ποτέ ο ίδιος μετά την εμφάνιση του ΚΛΙΚ... Ξέρω ότι από πολλούς χαρακτηρίζομαι από υπερόπτης έως κωλόπαιδο...Θεωρώ και μαλακία και γρουσουζιά το αυτολιβάνισμα. Τώρα μπορούν να μαζεύουν σκόνη από πίσω, ψιθυρίζοντας κάτι περί γλώσσας, περί σεξ, κάτι περί ηθικής και αξιών... Από μαύρα πρόβατα καταντήσαμε πρότυπα...» Ο Πέτρος Κωστόπουλος έγραψε την ιστορία του κόντρα σε μία υποκριτική κοινωνία του λαού και της κυβέρνησής του. Εναν τέτοιο «ανατροπέα» και χτίστη μαζί χρειάζεται ΣΗΜΕΡΑ η ελληνική κοινωνία για να ξεπεράσει την κρίση. Δυστυχώς, όμως, αργεί να φανεί και ο Πέτρος... γέρασε. Κάποιοι νέοι εκδότες, Χατζηνικολάου και σία, δυστυχώς είναι στο...1980. Οι νέοι το 'ριξαν στα αθλητικά και στο μπ... διάβασμα. Ίσως αυτό να είναι η μεγαλύτερη κρίση. Πέτρο, τώρα σε ήθελα πιο νέο... Όμως, έχεις δύναμη να βρεις νέα παιδιά να «επανορθώσουν» κάποια λάθη σου. Χρωστάς κι εσύ.

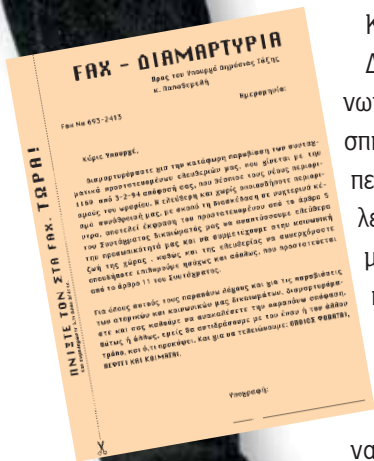
Να κι ένα FAX του '94, μήπως σήμερα γίνονται παραβάσεις ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, αλλά δεν τους κάνει... ΚΛΙΚ της γενιάς που τόσα χάνει; Μήπως θα 'πρεπε να σταλούν FAX και e-mails όπου πρέπει; Μήπως μαζί με το εκκαθαριστικό της εφορίας θα 'πρεπε να μας δίνουν κι ένα τέτοιο κείμενο;

FAX - ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Προς τον υπουργό Δημόσιας Τάξης
κ. Παπαθεμελή

Κύριε υπουργέ,

Διαμαρτυρόμαστε για την κατάφωρη παραβίαση των συνταγματικά προστατευόμενων ελευθεριών μας, που γίνεται με την 1169 από 3-2-94 απόφασή σας, που θέσπισε τους νέους περιορισμούς του ωραρίου. Η ελεύθερη και χωρίς οποιονδήποτε περιορισμό συνάθροισή μας, με σκοπό τη διασκέδαση σε νυχτερινά κέντρα, αποτελεί έκφραση του προστατευμένου από το άρθρο 5 του Συντάγματος δικαιώματός μας να αναπτύσσουμε ελεύθερα την προσωπικότητά μας και να συμμετέχουμε στην κοινωνική ζωή της χώρας, καθώς και της ελευθερίας να συνερχόμαστε οπουδήποτε επιθυμούμε ψύχως και αόπλως, που προστατεύεται από το άρθρο 11 του Συντάγματος. Για όλους αυτούς τους παραπάνω λόγους και για τις παραβιάσεις των ατομικών και κοινωνικών μας δικαιωμάτων, διαμαρτυρόμαστε και σας καλούμε να ανακαλέσετε την παραπάνω απόφαση. Ούτως ή άλλως, εμείς θα αντιδράσουμε με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, και ό,τι προκύψει. Και για να τελειώνουμε: ΟΠΟΙΟΣ ΦΟΒΑΤΑΙ, ΠΕΦΤΕΙ ΚΑΙ ΚΟΙΜΑΤΑΙ.

★ «Η Κολωνία είναι μια πόλη της Γερμανίας, στη βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία, κύριο κέντρο της κοιλάδας του Ρήνου. Ιδρύθηκε το 38 π.Χ. από τους Ρωμαίους προς τιμήν της μητέρας του Νέρωνα, Αγριππίνας. Σήμερα είναι μεγάλο εμπορικό και βιομηχανικό κέντρο. Εκεί παράγεται και το περίφημο νερό της Κολωνίας, από το οποίο προέρχεται και η λέξη κολώνια – από τη γαλλική φράση eau de cologne, που σημαίνει «νερό της Κολωνίας». Η κολώνια είναι διάλυμα οινόπνεύματος και αιθέριων ελαίων (λεμόνι, λεβάντα, γιασεμί κ.ά.). Κολώνια ή Κολωνεία ήταν όμως και μία αρχαία ελληνική πόλη, επαρχία του Πόντου στο νομό Σεβαστείας. Πρωτεύουσα της επαρχίας ήταν η Νικόπολη, το σημερινό στα τουρκικά Σαρκί Καραχισάρ. Εκκλησιαστικά υπαγόταν στην Καππαδοκία. Η Κολωνεία είχε 95 ελληνικά χωριά και πληθυσμό 67.500 κατοίκους. Από την επαρχία αυτή δεν έμεινε τίποτα, όπως και σε άλλες περιοχές. Από το 1914 ως το 1922 περίπου 300 Πόντιοι Έλληνες βρήκαν μαρτυρικό θάνατο από το σχέδιο Λευκού Θανάτου, γερμανικής έμπνευσης, που εφήρμοσε η Τουρκία του Κεμάλ. Το σχέδιο προέβλεπε εντοπισμό των ελλήνων υπηκόων στις εσασιές της Ανατολικής Τουρκίας και την καταλήστευση των περιουσιών τους. Ο γερμανός συνταγματάρχης και κατόπι στρατηγός Λίμαν φον Σάντερς σε έγγραφό του εισηγήτο τα εξής στις τουρκικές αρχές: «...οι παγωνιές και το κρύο του χειμώνα οι βροχές και η μεγάλη υγρασία, ο ήλιος και η τρομερή ζέση του καλοκαιριού, οι ασθένειες του τύφου και της χολέρας, οι κακουχίες και η αστία θα φέρουν το ίδιο αποτέλεσμα που λογαριάζετε, αντί να τους ξεκαθαρίσετε με σφαγές...»

«...Με το σύστημα που σας προτείνω ο θάνατός τους είναι σίγουρος. Αλλά πριν να πεθάνουν, θα προσφέρουν υπηρεσίες στο τούρκικο έθνος... οι γυναίκες τους δεν θα γεννούν και... η μισπή και άτιμη ράτσα των Ελλήνων θα ξεκληριστεί για πάντα σε μια γενιά... Και μην ξεχνάτε τις περιουσίες και τα κτήματα που θα αφήσουν...»

Ίδιοι πάντα ήταν οι βάρβαροι Γερμανοί. Τα «παιδιά» του Λίμαν φον Σάντερς, η επόμενη γενιά, έφτιαξαν τον ναζισμό που ξεκλήρισαν τους λαούς της Ευρώπης, τους Τσιγγάνους, τους ξένους, τους Εβραίους στα κελιά του Αουσβιτς κ.α. Και τα παιδιά των ναζί, αφού ήπιαν το αίμα των μεταναστών, Ιταλών, Γιουγκοσλάβων, Ελλήνων, Ισπανών, Τούρκων, τώρα κάνουν και... οικονομική πολιτική με το ευρώ, κερδοσκοπώντας στα σύγχρονα εκτελεστήρια των χρηματιστηρίων... Σιγά μη λυπηθούν τον Παπανδρέου τα παιδιά αυτών που έκαιγαν σχολεία με παιδιά μέσα στα Καλάβρυτα, στο Κομμένο Αρτας, στο Δίστομο, στη Θεσ/νίκη, στα Χανιά, στο Αγρίνιο, στον Πειραιά, στο υπόγειο της Γκεστάπο στην Κοραή, ιδιοκτησία Εθνικής – που το τελευταίο Δ.Σ. της Εθνικής Ασφαλιστικής από τον Δούκα Παλαιολόγο ήθελε να το πουλήσει και διαφωνήσαμε... Κύριε Μωυσή (οι πρόγονοι σου υπέσπασαν τη βαρβαρότητα των Γερμανών) άνοιξέ το, επιτέλους, και μετάφερε εκεί το υπουργείο Πολιτισμού πριν οι συνδικαλιστές το δώσουν, όπως έδωσαν και το κτήριο της οδού Μέρλιν στον Χόντο και πουλά κολώνιες Κολωνίας και κρέμες για φο-άνδρες...

Θα είμαστε σκληροί απέναντί σου αν δεν δώσεις στη δημοσιότητα αυτή την προδοσία με όλα τα ονόματα αυτών που συμφώνησαν ή διαφώνησαν... Περιμένουμε ενημέρωση για τους αναγνώστες του ΝΑΙ.

★ 14 εκατομμύρια εργαζόμενοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση απασχολούνται στον κατασκευαστικό τομέα. Από το 2020 όλα τα νέα κτήρια που θα κατασκευάζονται στην Ε.Ε. θα πρέπει να έχουν «σχεδόν μηδενική κατανάλωση ενέργειας», δηλαδή θα είναι όλα «πράσινα» στα ενεργειακά τους πρότυπα. Το μέτρο θα ισχύσει δύο χρόνια νωρίτερα σε όλα τα δημόσια κτήρια.

★ Το νέο οργανόγραμμα της Εθνικής είναι νέο ή παλιό; Οι πλάκες του Μωυσή έχουν λιγότερες από 10 εντολές... κάποιες χάθηκαν.

★ Στις 30 Ιουνίου 1946 η αμερικανική κυβέρνηση διεξήγαγε πυρηνικές δοκιμές στο νησί Bikini Ατολ στον Νότιο Ειρηνικό (!) ωκεανό. Ο γάλλος σχεδιαστής Louis Reard ονόμασε τότε τη σχεδιαστική αποκαλυπτική δημιουργία του σε μαγικό «bikini». Το μαγικό deux piece (δύο κομμάτια) είχε εμφανιστεί νωρίτερα, αλλά οι πυρηνικές δοκιμές και η μεγάλη δημοσιότητα για τα πυρηνικά στο νησί Bikini ωφέλησαν το σχεδιαστή και το μαγικό του, που καθιερώθηκε πρώτα στη Γαλλία και μέσα σε μια πενταετία σε όλο τον κόσμο από εκατομμύρια γυναίκες. Η Μπριζιτ Μπαρντό στο St Tropez και το Φεστιβάλ Καννών ανέδειξαν στα ύψη τη μόδα του μπικίνι. Η διάσημη στριπτιζέζ Micheline Bernardini τού «Casino de Paris» το πρωτοπαρουσίασε στις 5 Ιουλίου 1946. Το μπικίνι αποτέλεσε το κατ' εξοχήν ντύσιμο των κοριτσιών του Τζέιμς Μποντ. Αξέχαστη έμεινε η Ούρσουλα Αντρές στην ταινία «Dr No» (φωτ.).

★ Πληθαίνουν συνεχώς όλοι αυτοί που δεν αντέχουν τον «βάρβαρο» της ρεμούλας και κακοδιαχείρισης στον ασφαλιστικό κλάδο. Οπου να σταθείς θα διαπιστώσεις διπλο-πρόσωπους, κρυβά βιβλία, δύο μέτρα, δύο σταθμά, ομάδες και παρέες προσωπικών συμφερόντων, συμπαιγνίες, στραβά μάτια, αθέμιτο ανταγωνισμό, λογιστικά τερτίπια, προδοσία συνεργατών, προδοσία φίλων, προδοσία πελατών, σπημένα παιγνίδια, κακή προπαγάνδα, ψευτικά Δελτία Τύπου, παραπλανητικές δηλώσεις και διαφημίσεις, πτωχεύσεις εταιρειών με ατιμώρητους διευθύνοντες, προδοσίες καρτοφυλακίων, δυσареστημένους πελάτες, νόθευση μετοχών, παιγνίδια στα αμοιβαία, στο αυτοκίνητο, στις αυτασφάλειες στο Χρηματιστήριο, στις οδικές, στα νοσοκομεία...

Οι πελάτες δεν ξέρουν από που να προφυλαχθούν. Η φήμη του κλάδου συνεχώς κατεβαίνει... Πολλά στοιχεία είναι αλλοιωμένα και χρειάζονται ειδικές άδειες και ειδικές γνώσεις που μόνο το κράτος έχει.

Η ΕΠΕΙΑ δίνει και παίρνει στοιχεία. Πάνω σ' αυτά βασιζόμαστε όλοι γι' αυτό και οι πιο πολλοί προδόθηκαν από τους ελέγχους της Πολιτείας που βεβαίωσε ότι όλα είναι καλά. Από την κυβέρνηση περιμένουμε την εξυγίανση του κλάδου. Σ' όλα τα κράτη αργά ή γρήγορα μπαίνουν και χειροπέδες σε πρωτοκλασσάτα στελέχη. 50 εταιρείες πτώχευσαν και οι μισές σε λειτουργία λένε ότι έχουν προβλήματα... Που πήγαν τα λεφτά; Πότε θα λογοδοτήσουν οι υπεύθυνοι; Πότε θα δούμε την δικαιοσύνη να «δένει» χέρια που έκλεψαν ξένο χρήμα;

Ο πωλητής είναι «συλλέκτης» εμπειριών και αναστεναγμών!

Εμπειρία είναι η γνώση που στηρίζεται στην πείρα. Είναι το σύνολο των γνώσεων που προέρχονται από πείρα. Εμπειρογνώμων είναι αυτός που λόγω της ειδικής πείρας και των γνώσεών του θεωρείται ότι έχει έγκυρη γνώμη σε ζήτημα της ειδικότητάς του. Εμπειροπόλεμος είναι αυτός που έχει πείρα πολεμική. Εμπειροτέχνης είναι αυτός που έχει γνώμη εξαιτίας της πείρας του σε κάτι. Εμπειριαρχία στη φιλοσοφία είναι το γνωσιολογικό σύστημα που δέχεται ότι κύρια πηγή της γνώσης και κριτήριο της αλήθειας είναι η εμπειρία. Εμπειριοκριτικισμός είναι η θεωρία που λέει ότι η μοναδική αλήθεια και πραγματικότητα είναι οι αισθήσεις, ενώ η σκέψη είναι μια επεξεργασία και φυσικά μια παραμόρφωση της αλήθειας...

Το αχ! είναι επιφώνημα πόνου και λύπης, χαράς και πόθου, και ως ουσιαστικό είναι ο πόνος! Το αχ φέρνει τον αναστεναγμό! Αχ, κακό που μας βρήκε! Αχ, να είχα ένα σπιτάκι δίπλα στη θάλασσα! Αχ! Πόσο χάρηκα που σε είδα! Τον έφαγε το αχ!

Όλοι οι άνθρωποι των οικονομικών υπηρεσιών και των εταιρειών παροχής διαφόρων υπηρεσιών και οι άνθρωποι των ασφαλιστικών εταιρειών είναι καλοί ή κακοί αναλόγως της ποσότητας και ποιότητας των εμπειριών και αναστεναγμών που «γεύτηκαν».

Διευθύνοντες σύμβουλοι, γενικοί δ/ντές, διευθυντές, ανώτερα στελέχη, ασφαλιστές, διοικητικοί, θυρωροί, κλητήρες, οι πάντες είναι αποτελεσματικοί και χρήσιμοι αναλόγως εμπειριών. Η πείρα είναι το κρίσιμο στοιχείο και το μέγεθος της συλλογής των «αναστεναγμών», δηλαδή των «θέλω» των ανθρώπων...

Αν θυμηθείτε λίγο ο καθένας το ξεκίνημά σας, θα διαπιστώσετε ότι αυτό που

ήταν «καθοριστικό» κάποια στιγμή στην εξέλιξή σας ήταν το «απόθεμα εμπειριών» που διαθέτατε στο «παζάρι» της προαγωγής και επιτυχίας σας. Αν γυρίσετε λίγο πίσω στο χρόνο και διαβάσετε τι έλεγαν οι σημερινοί «επικεφαλής» στην αρχή της καριέρας τους ή τι έπρατταν ή τι έπραξαν και συγκρίνετε λίγο το χθες με το σήμερα, ίσως για κάποιες ενέργειές τους γελάσετε πριν τις ξανακοιτάξετε σε δεύτερη ανάγνωση και κλάψετε... Ισως και να δείτε το μέγεθος της αλήθειας ή του ψέματος που τους χαρακτήριζε μαζί με την «ευγνωμοσύνη» ή αχαριστία τους...

Οι πωλητές είναι συλλέκτες εμπειριών. Ένας ασφαλιστής είναι καλός ή κακός ανάλογα με τις εμπειρίες των πωλήσεων που κάνει και την παιδεία του. Πάντοτε απειλείται ένας αριθμός πωλήσεων μέχρι να πεις «αυτός κάτι ξέρει». Ένα λάθος που κάνουν κάποιοι που προσλαμβάνουν

ασφαλιστές είναι ότι δεν ρωτούν πόσα συμβόλαια έκανε κάποιος, αλλά αρκούνται στο ότι έχει 2 ή 3 ή 5 χρόνια στο επάγγελμα. Δεν φτιάχνουν τα χρόνια των επαγγελματιών. Οι εμπειρίες των συμβολαίων τον κάνουν...

Το ίδιο και οι διοικητικοί και οι διευθυντές σύμβουλοι. Για τις εμπειρίες τους προσλαμβάνονται κάποιοι και όχι για τα πτυχία-χαρτιά τους. (Μόνο στον δημόσιο τομέα αρκεί η κομματική ταυτότητα...) Στην αγορά επιβιώνουν οι εταιρείες που έχουν έμπειρο δυναμικό. Αξιοποιήστε και βοηθήστε αυτούς τους ανθρώπους να αποδώσουν και να εφαρμόσουν τις εμπειρίες τους. Από τους νέους σας ζητήστε αύξηση εμπειριών χωρίς απαραίτητα στόχους αριθμών... Οι άπειροι δεν μπορούν να φέρουν νούμερα αμέσως... Αυξήστε τις εμπειρίες τους!

Ε.Σ.

Απόφαση ζωής!

Η συνεργασία σας με την Ασφαλιστική Εταιρία που θα στηρίξει την **επαγγελματική σας σταδιοδρομία** είναι απόφαση ζωής.

Εάν έχετε τη φιλοδοξία να χτίσετε τη δική σας **καριέρα χωρίς όρια** και να γίνετε μέλος της πιο αξιόπιστης και καταξιωμένης ομάδας Ασφαλιστικών Συμβούλων της αγοράς, τώρα είναι η στιγμή να συνδέσετε το μέλλον σας με τους ισχυρούς!

09/2009

CNF

№ 1 ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

www.alico.gr

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ:

ΑΘΗΝΑ: τηλ: 210 8787.386, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: τηλ: 2310 544.293 • e-mail: contact@alico.gr

Alico[®]